

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00713/2011-01
Дана: 10.11.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В.С.В.** из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 10.новембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В.С.В.** из Београда изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-390/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

В.С.В. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Окружном суду у Новом Пазару, ради другостепене Гж предмете и поједине управне предмете. Подноси пријаву за избор у Виши суду у Новом Пазару, Управни суд у Београду, Апелациони суд у Крагујевцу и Апелациони суд у Београду.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 14.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу чињеничног стања указује да њени резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Указује да је 2006.године имала укинутих 7,7% уз остварење норме од 184,7%, да је у 2007.години имала 15% укинутих одлука и 219,1% остварење норме и да је у 2008.години имала 13% укинутих одлука и 212,4% остварење норме, као и да није имала застарелих предмета.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 80 престала је судијска дужност.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00390/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 80 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3, 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука, поступања са старим предметима и процента укинутих одлука.

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, 2006.године у Гж материји имала израђених одлука 6 у року од 30 до 60 дана и 7 преко 60 дана, док је у Гж1 материји израдила 3 одлуке у року од 30 до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана, па непримереним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довео у сумњу право странака на суђење у разумном року, те се на основу овога закључује да није показао довољан ниво сручности и оспособљености.

Потом се наводи да није придавала приоритет решавању старих предмета, односно да је на почетку 2006.године имала 22 стара У незавршена предмета, на крају 2007.године 6 а на крају 2008.године 12 старих У предмета, док је у Гж1 материји имала на крају 1 стари предмет, па се констатује да се број незавршених старих предмета код подносиоца приговора повећавао.

У погледу стручности се указује да је у 2006.години имала 20% укинутих одлука у У материји односно 1 одлуку, у току 2007.године од 14 ожалбених одлука 3 преиначене и 5 укинутих или 35,71%, а у 2008.години од 13 ожалбених одлука 1 преиначена и 3 укинуте што је 23,08%, па тиме није показала довољан квалитет у раду по оцени ВСС.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду дана 10.12.2010.године из свих разлога, а у погледу чињеничног стања указује се у првом реду да наведени разлози на основу којих је одлука заснована не могу бити разлог за сумњу, јер у првом реду што је сагледана једна материја која као таква није ни била претежна у раду жалиоца, па ни другостепеног суда, те да очигледно није сагледао свеукупне резултате рада подносиоца приговора а који су изнад просека свих судија у суду у којем је радила, те одступањем од правила подносиоца приговора ставила у неповољнији положај. У погледу времена израде одлука указује да подаци нису тачни јер је до истих дошло на основу грешке писарнице. Указује да до 2006.године није ни постојала оваква рубрика у обрасцу, већ је то тек у периоду од октобра-новембра 2006.године, да јој када је ово утврдила није дозвољена да прибави исправљени извештај а за који поуздано зна да постоји. Предлаже прибављање извештаја те саслушање сведока. Такође указује да изабране судије имају више неизрађених одлука и даје примере. Такође сагледавањем само једне године у раду судије, непримерено је утврдити постојање сумње у стручност и оспособљеност подносиоца приговора. Указује да је и ВСС погрешно применио Одлуку о критеријумима и мерилима јер је у првом реду морао да примени принцип сагледавања укупних резултата, па када би се то сагледало утврдило би се да нема укинутих одлука знатно изнад просека суда као битног мерила. Указује да је у првом реду погрешна констатација да је она једина радила У предмете, већ је њима био задужен и судија С.И. , али да је једино она имала ожалбене одлуке па управо због тога и њен просек од 26,26% укинутих одлука представља просек суда и са њим се мери. Указује да је исти судија дужио старе предмете и да их је као такве и уступио Управном суду. Иначе у погледу разлога укидања наводи да је било и предмета у којима је до укидања долазило и из техничких разлога јер примера ради није био потписан записник од стране записничара. Такође истиче да је управо овај судија имао претежно старе предмете а не она. Сматра да се не може истичати да је она у ГЖ1 материји имала уопште и наведен 1 стари предмет јер уколико се изврши увид у извештаје утврдило би се да и у наведеној 2008.години на почетку није имала ни један стари предмет, па би онда није било могуће да такав има на крају године, а и да јесте то не сматра грехом. Наводи и друге правне разлоге.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 11.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Новом Пазару, доказа поднетих од стране подносиоца приговора Извештај Вишег суда у Новом Пазару број III Су-21-18/11 од 25.07.2011.године, увида у предмете Гж.76/06 и Гж1.238/06, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Комисија поднела Високом савету судства предлог да се приговор подносиоца приговора усвоји.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је у битноме остала код навода датих у изјављеним правним лековима, а посебно указала да је у првом реду одлуке израђивала у року, а најкасније у року од 8 дана, али да је дошло до ове ситуације услед грешке у писарници, јер је вероватно писарница касно разводила предмете, да је то и уочено у 2006.години, обзиром да у првих десет месеци 2006.године није у извештајима ни постојала оваква рубрика, па да је писарница ван чињеничног стања Врховном суду доставила извештај у којем је она имала одлука израђених ван рока. Указује да јој управна материја није била приоритетна, да је ту материју радио још један судија, а повремено и још један судија. Ову материју су углавном чинили предмети везани за пензионе фондове, а странке односно тужиоци су углавном били са подручја Косова и у принципу тешко доступни, па се чињенично стање сходно томе и у дужем периоду утврђивало. У погледу укинутих одлука из ове материје сматра да је исто у одлуци наведено истргнуто из контекста, непосредно не узимајући њену главну материју, али и у погледу тога указује да је до укидања долазило често из техничких разлога, а да је и Врховни суд обзиром да није имао утврђене ставове, предмете у којима се радило о повредама ЗУП, одлуке укидане ради непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања. То се тиче наведеног старог ГЖ1 предмета указује да сагледавајући свеукупне резултате у посматраном периоду се да утврдити да она није имала старе предмете у раду, да је на почетку 2008.године имала 0 старих предмета, па или је тај предмет добио такав статус у току године или је пак враћен из Врховног суда па се стога водио као стари предмет, али у сваком случају занемарљиво. Да није имала старих предмета указује и чињеницом да је приликом раздуживања предмета 2009.године, предала само 14 предмета, а да у тим предметима није био ни један стари предмет..

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Окружном суду у Новом Пазару и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

К предмета 1 у раду 1 решен, 1 одлука израђена у року од 30 до 60 дана, 2 ожалбене исте потврђене.

Кв 2 у раду – решена.

П предмета 1 у раду нерешен.

Гж предмета укупно у раду 357 од тога старих 12 решено 246 од тога 41 стари, 6 одлука израђене у року од 30 до 60 дана, 7 одлука након 60 дана, 18 ожалбених 16 потврђених 2 укинута 11%.

Гж1 предмета укупно у раду 162 без пренетих предмета, сви решени, 3 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана 3 након рока од 60 дана, 14 ожалбених 13 потврђених 1 преиначена.

У предмета укупно у раду 111 од тога старих 9 решено 82 од тога 19 старих све одлуке израђене у року 5 ожалбених 4 потврђене 1 укинута.

Рех предмета 1 у раду нерешен.

Укупно остварење норме 184,7%, укупан проценат укинутих 7,7%.

2007.године

К предмета није било у раду, 1 ожалбена укинута.

П предмета 1 у раду решен, одлука израђена након рока од 60 дана.

Гж предмета укупно у раду 418 од тога старих 64 решено 403 од тога 175 стари, све одлуке израђене у року, 20 ожалбених 16 потврђених 3 преиначене 1 укинута 5%.

Гж1 предмета укупно у раду 180 без од тога 6 старих, сви решени, све одлуке израђене у року, 13 ожалбених 12 потврђених 1 преиначена.

У предмета укупно у раду 71 од тога старих 22 решено 72 од тога 22 старих све одлуке израђене у року 14 ожалбених 6 потврђене, 3 преиначене и 5 укинутих или 36%.

Рех предмета 4 у раду нерешени.

Укупно остварење норме 219,1%, укупан проценат укинутих 15%.

2008.године

П предмета 2 у раду нерешени од тога 1 стари.

Р предмета 8 у раду 8 решених

Гж предмета укупно у раду 357 од тога старих 12 решено 246 од тога 41 стари, 6 одлука израђене у року од 30 до 60 дана, 7 одлука након 60 дана, 18 ожалбених 16 потврђених 2 укинуте 11%.

Гж1 предмета укупно у раду 168 без пренетих предмета 9 решено 155 од тога 5 старих, нерешено на крају извештајног периода 13 од тога 1 стари све одлуке израђене у року, 17 ожалбених 14 потврђене 1 преиначена 2 укинуте 12%

У предмета укупно у раду 99 од тога старих 6 решено 74 од тога 25 старих, нерешено на крају извештајног периода 25 од тога 12 старих све одлуке израђене у року 13 ожалбених 9 потврђене, 1 преиначене и 3 укинутих или 23%.

Рех предмета 4 у раду од тога 3 стара, решено 3 од тога 2 стара нерешено на крају извештајног периода 1 стари.

Укупно остварење норме 212,4%, укупан проценат укинутих 13%.

На основу извештаја Вишег суда у Новом Пазару се утврђује да је подносилац приговора имала уместо назначеног броја одлука израђених након законом прописаног рока укупно две одлуке и то један К предмет, а у погледу Гж и Гж1 предмета само један Гж предмет број Гж.76/06 одлука је израђена након рока и то одлука извећана 19.04.2006.године а експедована 23.05.2006.године, док је Гж1.238/06 извећан дана 17.04.2006.године а одлука експедована 19.04.2006.године. Исто се констатује и увидому предмете.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имала проценат укинутих одлука у 2006.години 7,7%, у 2007.години 15% и у 2008.години 13%, у односу од прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију окружног суда у грађанској материји износи 20%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом. Овај проценат је утврђен укупним посматрањем свих материја у којима је поступала подносилац приговора. Иако је у материји управних спорова у којима је поступала имала 36% укинутих одлука, налазећи да се ради о малом броју укинутих одлука, а при том да у односу на све материје је подносилац приговора имала задовољавајући квалитет рада, нашао да подносилац приговора овај критеријум задовољава па је из тог разлога отклоњена ова сумња.

У погледу испуњености критеријума оспособљености имајући у виду извештај Вишег суда у Новом Пазару, а на основу којег је утврђено да је подносилац приговора имала у ГЖ материји једну одлуку у којој је рок израде био 44 дана, а што је констатовано и увидом у предмет, а да на основу тога и чињенице које су дате у одлуци првог састава Високог савета судства, које су засноване на извештајима о раду отпадају, Високи савет судства нашао да имајући у виду и да је подносилац приговора у раду посвећивала пажњу и решавању старих У предмета, а да је само један стари ГЖ1 предмет остао 2008.године у раду код подносиоца приговора, то и сумња у испуњеност критеријума оспособљености бива отклоњена.

Високи савет судства је у складу са одредбом члана 3 став 2 алинеја 4 Правила утврдио и друге чињенице поред чињеница које је утврдила Комисија приликом сачињавања предлога. Полазећи од тога да је достојност судије стална и да је судија мора имати у току свог времена вршења судијске дужности, Високи савет је утврдио чињенице којима се доводи у сумњу достојност подносиоца приговора иако , иста није била стављена у сумњу одлуком првог састава Високог савета судства.

Високом савету судства је чињенице утврђивао на основу пресуда Општинског суда у Смедереву број К.668/2000 од 13.07.2001.године. На основу те пресуде се констатује да је против подносиоца приговора пред тим судом вођен кривични поступак по оптужници Општинског јавног тужилаштва у Смедереву због сумње да је извршила кривично дело злоупотребе службеног положаја. Из садржине те пресуде се утврђује да је подносилац приговора у периоду 1994.-1997.година обављала дужност председника Општинског суда у Сјеници, да је на основу решења Министарства правде од

29.12.2004.године на име решавања стамбеног питања добила средства на име стамбеног кредита у износу од 25.000,00 динара, да је рачуноводство тог суда налозима од 13.01 и 17.01.1995.године тај износ подносиоцу приговора исплатило, да претходно није имала закључен уговор са Министарством или са судом у којем је радила, а да са враћањем кредита није ни отпочела све до маја месеца 2000.године, потом истом оптужницом да је као председник суда продала у име Општинског суда у Сјеници 67.722 паклице различитих врста цигарета одузетих као предмет недозвољене трговине ДП ПИК ПЕШТЕР из Сјенице све у укупној вредности од 208.904,40 динара иако је била упозната са Одлуком Министарства правде из 1996.године да сви овакви предмети морају се доставити Синдикалном предузећу СИПРО из Београда које је једино било овлашћено за њихов промет и да је после извршених компензација са овим предузећем остао ненаплаћен износ од 83,777,17 динара, све до 01.06.2001.године, па да је на описани начин оштетила буџет РС. Том пресудом је ослобођена од оптужбе. Разлог ослобађања је био тај да није на несумњив начин доказано да је подносилац приговора као окривљена поступала у намери оштећења буџета Републике Србије.

На основу ових чињеница Високи савет судства полази у првом реду да је подносилац ослобођена кривичне одговорности. Међутим поступци подносиоца приговора су оцењени као такви да би они довели до покретања дисциплинског поступка и изрицања озбиљне санкције према подносиоцу приговора. Поступци подносиоца приговора су такви да штете угледу суда. Подносилац приговора је без претходног закључења уговора користила, у то време значајна, средства за решавање стамбених потреба, а да у то време као председник суда је и била налогодавац исплате. Средства кредита не враћа ни након што је финансијском контролом утврђено да средства не враћа, нити након што је и због таквог поступка смењена као председник суда, већ у време преткривичног поступка, дакле након више од пет година. Овакви поступци да у намери себи да обезбеди средства без озбиљне намере да иста врати представљају недостојне поступке за лице које пледира на вршење судијске функције.

Такође, и друго дело, које и из самих исказа указује на свесно знање подносиоца приговора о противправном поступању, као руководиоца суда, дакле да врши промет робе који је изричито био забрањен, а при том и закључењем уговора са правним лицем које је у тренутку закључења уговора било неспособно за плаћање, што проистиче из чињенице да се акцептни налози нису реализовали четири године, указује на несавесно поступање, и у противправном поступању и у несавесном поступању као руководиоца и „доброг домаћина“ како је себе подносилац приговора према наводима из пресуде сматрала.

Сходно томе а у смислу одредбе члана 4 Правила у вези са одредбом члана 8 Одлуке о критеријумима и мерилима Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунила критеријум достојности. Ово проистиче из одсуства савесности у раду, одсуства и свести о друштвеној одговорности судије, а што би све могло довести до покретања поступака против подносиоца приговора и изрицања озбиљнијих санкција.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор

одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви ВСС

